

ſtaaet dem gennem den halve Million, til 62 Ore pr. Individ. Nu vil man maafte dertil ſige, at det er ikke Meningen, at diſſe Folk ſkulle ind; men det kan jeg ikke tro, thi Grunden, hvorfor vi overhovedet ſkulle give en Sygekasselov, er ikke alene den, at man onſker at komme de nuværende Sygekassemedlemmer til Hjælp, de have til en vis Grad viſt, at de kunne klare ſig, ſkont de ganſke viſt behøve en Støtte, men Grunden er netop, at man vil ſøge at ſaa flere ind i Sygekasserne, og den ærede Miniſter udtrykte dette ved forſte Behandling ſaaledes, at Haabet og Forudſættningen for denne Lov er Bevægeliſens nemlig Sygekassebevægeliſens Udvikling. Nu ſtaa vi overfor det mærkelige Reſultat, at jo flere der komme ind i Sygekasserne, deſto mindre ſaa de. Altsaa bliver den foreliggende Sygekasselov en Præmie for dem, der ere i Sygekasserne, men ingenlunde nogen Opmuntring for andre til at gaa ind i diſſe. Jeg maa ſige, at det forſtaar jeg ikke. Jeg forſtaar virkelig ikke, at man kan ſtille ſig ſaaledes overfor en Sygekasselov. Netop det modsatte ſkulde være Tilfældet, at man ſkulde opmuntre Folk til at gaa ind i Sygekasserne. Jeg forſtaar ikke, hvad der ſkal foregaa, naar der kommer ſaa mange Medlemmer ind, at de 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{6}$ af Medlemsbidraget ikke længer ſaar til. Jeg havde troet, at man ſkulde ſtaa ſaa længe ſom muligt paa de 2 Kr., og at Femedelen af Medlemsbidraget forſt ſkulde reduceres, og jeg gaar ud fra, at det er den rigtige Forſtaaelse, thi Grunden til, at man har ſat Tilskuddet pr. Medlem op fra $1\frac{1}{2}$ til 2 Kr., var, at man vilde komme de fattige Sygekasser til Hjælp ſaa meget ſom muligt. For de ſmaa Vandkasser, ſærlig de jydſke, hvor Medlemsbidraget er meget ringe, er det af Bigtighed, at Tilskuddet pr. Medlem bliver forhøjet. Altsaa gaar jeg ud fra, at Medlemsbidraget vil man forſt ramme og ikke de 2 Kr. Derved fremkommer der imidlertid det mærkværdigſte Forhold. Thi ſæt, at man i København frygter Udbruddet af en Epidem, f. Eks. af en Inſluenzaepidemi om et eller 2 Aar, ſaa vil en Mængde Menneſter melde ſig ind i de københavniſke Sygekasser, og naar der kommer en ſaaдан Tilſtrømning til diſſe, vil Følgen deraf blive, at der bliver Ebbe i de jydſke Kasser, idet de ſaa ſaa meget mindre Tilſtud. Det forekommer mig, at det naturlige vilde være, om de blev uafhængige af, om der kom mange ind i en anden Sygekasse paa Grund af Frygten for en Epidem. Og hvis der f. Eks. i Jylland findes en eller anden Kasse, hvor der ikke let kan

komme flere Medlemmer ind, thi det kan jo være begrundet ved Befolkningens ringe Tal og andre Aarsager, at ingen flere kunne tænkes at ville indtræde, vil der jo blive en beſtändig Synken med Henſyn til Tilſtuddet fra Statskaſſen, medens man andre Steder, hvor der er en ſtor Befolkning, og hvor der er rimelig Grund til, at flere kunne komme ind, ſaar et ſtørre Tilſtud. Jeg henſtiller til Dem, mine Herrer! om De hynes, at der er god Logik deri. Det forekommer mig, at der paa dette Punkt ikke let kunde vedtages noget taabeligere. (Buſt: Det er Københavneri!). Det kan det ærede Medlem vel ikke ſige til mig. (Dalgaard: Det var en Miſforſtaaelse.) Ja, det ærede Medlem tager i alt ſald ganſke fejl. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at det, der kan blive Følgen heraf, og ſom maa blive Følgen deraf, er dette, at Sygekasserne blive i høj Grad intereſſerede i, at de ikke ſaa flere Medlemmer, i Stedet for, at de burde være intereſſerede i det modsatte. De ville nu kunne benytte alle de Midler, der overhovedet undes dem, til at forhindre Medlemmer i at træde ind, og de have ſaadanne Midler baade gennem den ſaglige og den ſtedlige Begrænsning, og jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at det vil gaa kroniſte ſyge meget lide, thi naar ſin Bedtægten tillader dem at komme ind, vil man vide at holde dem lide, idet Sygekassen ingen Interesſe har i at ſaa flere Medlemmer. Nu har Mindretallet ſtillet ſig ſaaledes, at trods vore Indvendinger tilraade vi ærede Meningsſtæller at ſtemme for Loven, og jeg ſkal ſige hvorfor: Vi gøre det for det forſte, fordi det er uomtvifteligt, at der kommer i dette Øjeblik en halv Million ud til de nuværende Sygekassemedlemmer. I det man ſtemmer for denne Lov, ſtemmer man for, at der af Statskaſſen udredes $\frac{1}{2}$ Million til de nuværende Medlemmer af Sygekasserne. Det have vi ingen Ghyt til at ſtemme imod, og det er der ingen Grund til at ſtemme imod. Men dernæſt er vor Stilling begrundet deri, at Loven forekommer os at være ſaa barok, ufornuftig og urimelig, at den nødvendig maa forandres. Men vil man have Forandringer i denne Lov, ſaa maa man ikke ſtille ſig ſaaledes, at man taler alt for højt om, ſom det er ſet i Flertallets Erklæring — og noget lignende blev i Dag ſagt af den ærede Ordſfører — at det er en ſtor og gavnlig Reform. Det er ſtore Ord, men ikke gavnlige Ord. Hvad man derimod ſkal ſige, er, at det er en lille Reform, ſom Loven foreligger, men at den kan blive ſtor og nyttig, hvis man kan enes om at for-